

ПОЕЗИЈА И ПОЕТИКА ПУТОВАЊА

Путовање је својеврсно чудо живота, али је и живот једна врста мало изокренуте и начоклене, реално-иреалне путештвености кроз проживљени простор и неизвесно време.

Живот је пун пустоловних спотуцања сваке врсте, посебно за онога ко је спреман и склон да се упушта у вазда помало неизвесне авантуре у великом свету.

Путовања су, као што је познато, поред великог задовољства и радости које пружају велепутнику, повезана са озбиљним тегобама и трагачким прегнућима сваке врсте. Тешкоће које се савладавају на великим путештвијима, на свој начин бране и штите смисао самог успутног напрезања, лутања па и суштајања. А понајвеће тешкоће се налазе управо тамо где их не тражимо (Гете).

Непрекидна и неуморна трагања и претраживања на далеким одредишћима, понекад су вид бекства од себе, или покушај тражења вишег смисла самог *суштства* које се непрестано сучељава са спољашњим и оспољеним.

Прави путници су, према Бодлеру, управо *они што због путовања увек иду на пут*. Ово се у великој мери приближава оном Б. Миљковићевом: *Изгуби пут ако путовању смета*. Вазда незадовољни собом и светом око себе, они сањаре о оном далеком, незнаном, недостижном и магновеном.

Њима све су чежње налик на облаке
И они сањају, пјани било чиме.
Променљиве сласти, чудније, полаке,
Такве да им људи не знају ни име.